Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-566
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. T.A. Tang, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 26 juni 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 8 juli 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft vanaf zijn betaalrekening drie betalingen verricht aan diverse bedrijven. Het was de bedoeling dat de bedrijven met het geld aandelen zouden kopen en verhandelen voor Consument. De bedrijven hebben het geld van Consument niet daadwerkelijk belegd en weigeren het geld aan Consument te restitueren. Consument heeft daarom de Bank verzocht de door hem geleden schade te vergoeden. De Commissie oordeelt in lijn met eerdere uitspraken dat de klacht ongegrond is en dat de vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument ondanks daartoe uitgenodigd te zijn, geen repliek heeft ingediend.

De Commissie stelt vast dat het dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement en dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument houdt een betaalrekening (hierna: Betaalrekening) bij de Bank.

2.2 Tussen 10 januari 2019 en 23 februari 2019 heeft Consument via de Betaalrekening drie betalingen verricht aan diverse bedrijven (hierna: Bedrijven).

Het totaalbedrag van de overboekingen was € 8.500,-. De bedoeling was dat de Bedrijven met de overgeboekte bedragen aandelen zouden kopen en verhandelen voor Consument.

2.3 De Bedrijven hebben met de bedragen, die door Consument zijn overgemaakt, geen aandelen gekocht of verhandeld. Consument heeft de Bedrijven daarom verzocht om de bedragen aan hem terug te betalen. Aan dit verzoek hebben de Bedrijven geen gehoor gegeven.

2.4 Hierna heeft Consument de Bank verzocht om de bedragen, die de Bedrijven niet aan hem hebben gerestitueerd, aan hem te voldoen.

2.5 De Bank heeft dit verzoek van Consument afgewezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert een schadebedrag van € 8.500,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de Bank de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden en heeft hiertoe de volgende gronden aangevoerd:

- De Bedrijven hebben geen diensten aan hem geleverd. De Bedrijven hebben Consument misleid en het geld van hem gestolen. De Bank had Consument moeten waarschuwen voor de Bedrijven. Diverse (toezichthoudende) instanties, als Financial Market Authority (FMA), Financial Conduct Authority (FCA), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (CONSOB), British Columbia Securities Commission (BCSC) hebben al op internet gewaarschuwd voor de Bedrijven.
- De Bank had de overboekingen moeten tegenhouden en terughalen.
- Op grond van de Visa en MasterCard Core Rules No. 0004630 artikel 5.2.1.2 en de regels van het internationale SWIFT netwerk, had de Bank onderzoek moeten doen naar de Bedrijven alvorens zij hen toestond betalingen te accepteren. In dit verband verwijst Consument ook naar de statuten van De Nederlandsche Bank, het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) en de European Securities and Markets Authority (ESMA).

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt de vraag of de Bank de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden en daarom de door Consument geleden schade dient te vergoeden. De Commissie oordeelt dat deze vraag ontkennend dient te worden beantwoord en overweegt hiertoe als volgt.

4.2 Tussen partijen staat niet ter discussie dat door Consument tussen 10 januari 2019 en 23 februari 2019 drie overboekingen zijn verricht ten gunste van de Bedrijven. Consument heeft gesteld dat de afgenomen diensten niet zijn zoals hij mocht verwachten, omdat met het geld dat hij heeft overgemaakt niet daadwerkelijk aandelen zijn gekocht of verhandeld. De dienstverlening van de Bedrijven voldoet dus niet aan de afspraak en verwachtingen, waardoor de Bank de door Consument gevorderde schade aan hem moet vergoeden.

4.3 De Bank heeft zich verweerd door te stellen dat Consument de betalingen zelf heeft verricht en geautoriseerd. Van onbevoegde transacties is daarom geen sprake. De rol van de Bank was in de onderhavige situatie beperkt tot het als betaaldienstverlener uitvoeren van een volledige en geldige betaalopdracht. De Bank heeft verwezen naar eerdere uitspraken van de Geschillencommissie, nrs. 2019-531, 2019-882, 2019-883.

4.4 Consument heeft zich ondanks verzoek daartoe niet uitgelaten over de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid, nr. 2019-531. De Commissie ziet mede daarom geen reden om af te wijken van hetgeen is overwogen in deze uitspraak en nadien in andere uitspraken is herhaald, zoals in de nrs. 2019-882, 2019-883, 2020-086 en 2020-150.

4.5 Van belang is dat de Bank in de onderhavige situatie in relatie tot de door Consument gedane overboekingen heeft opgetreden als betaaldienstverlener. Het gaat immers om overboekingen ten laste van de betaalrekening die door Consument wordt aangehouden bij de Bank. De betalingen zijn door Consument bevoegd en welbewust geïnitieerd en geautoriseerd. Als betaaldienstverlener is de Bank op grond van artikel 7:533 lid 4 van het Burgerlijk Wetboek (BW) gehouden uitvoering te geven aan de gegeven betaal-opdrachten. De Bank heeft hieraan voldaan.

4.6 Op de rol van betaaldienstverlener zijn geen specifieke publiekrechtelijke zorgplichten van toepassing. De generieke zorgplichtbepaling van artikel 4:24a Wet op het financieel toezicht (Wft) geldt dan als vangnetbepaling. Deze zorgplicht strekt echter niet verder dan de reeds bestaande civielrechtelijke zorgplicht.

De zorgplicht van een betaaldienstverlener houdt in dat zij rekening dient te houden met de gerechtvaardigde belangen van haar rekeninghouder (Rechtbank Amsterdam 18 november 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:9493).

4.7 Omdat de Bank bij de overboekingen in kwestie enkel heeft opgetreden als betaaldienstverlener, is haar rol beperkt tot het faciliteren en optimaliseren van het betalingsverkeer. De Bank kan derhalve geen verwijt worden gemaakt voor het uitvoeren van betalingstransacties zonder onderzoek te doen. Wel kan van de Bank worden verwacht dat zij tot onderzoek zou zijn overgegaan indien zij op de hoogte was van ongebruikelijk betalingsverkeer, hetgeen kan wijzen op beleggingsactiviteiten, alsmede het daaraan verbonden gevaar. Bepalend is datgene waar de Bank zich daadwerkelijk van bewust was (Hoge Raad 27 november 2015, ECLI:NL:HR:2015:3399 en Geschillencommissie Kifid nr. 2019-531).

4.8 Wat dit onderwerp betreft, is niet komen vast te staan dat de Bank ten tijde van de verrichte betalingsopdrachten had kunnen weten, laat staan dat zij zich daadwerkelijk bewust was, van de intentie waarmee Consument de bedragen overboekte. De Bank kon enkel zien dat Consument bedragen overboekte. Dat vormt op zichzelf geen aanleiding voor de Bank om de bij de betalingstransacties betrokken partijen te onderzoeken. Van bijzondere omstandigheden is echter niet gebleken.

4.9 De vraag die nog beantwoord moet worden is of de Bank gehouden was Consument te waarschuwen nu verschillende (toezichthoudende) instanties op internet hadden gewaarschuwd voor de Bedrijven. Ook deze vraag moet ontkennend worden beantwoord. Zoals in 4.7 is overwogen is de rol van de Bank als betaaldienstverlener beperkt tot het optimaliseren van het betalingsverkeer. Op een betaaldienstverlener rust niet in het algemeen de plicht om betaaldienstgebruikers zoals Consument te waarschuwen op basis van een waarschuwing van een financieel toezichthouder noch om overboekingen nader te onderzoeken of zelfs niet uit te voeren. Niet gesteld is, noch is komen vast te staan dat de Bank ervan op de hoogte was dat de gelden werden overgemaakt naar rekeningnummers van een frauderende (beleggings)instelling. De Bank had daarvan ook niet op de hoogte hoeven te zijn, omdat zij niet verplicht is de persoon of maatschappij achter het rekeningnummer te controleren (rechtbank Amsterdam 18 november 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:9493, rechtbank Amsterdam 13 juli 2018, ECLI:RBAMS:2018:4656). Tevens hoeft de Bank als betaaldienstverlener niet op de hoogte te zijn van waarschuwingen van verschillende websites op internet. Dit zou anders kunnen zijn als de Bank de rol van beleggingsdienstverlener vervulde, maar daarvan is in dit geval geen sprake.

4.10 Uit het klachtdossier is af te leiden dat de Bank geen partij is bij de overeenkomst tussen Consument en de Bedrijven. Het is dan ook niet aan de Bank om de Bedrijven aan te schrijven om het geld terug te halen voor Consument.

4.11 Ten aanzien van de verwijzing naar de Visa en MasterCard Core Rules en de regels van het internationale SWIFT netwerk, overweegt de Commissie dat niet is gebleken dat de betreffende regels van toepassing zijn op de relatie tussen Consument en de Bank. Consument heeft verder nog gerefereerd aan de statuten van De Nederlandsche Bank, het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) en de European Securities and Markets Authority (ESMA). Bij gebrek aan een nadere onderbouwing, brengt dit de Commissie niet tot een ander oordeel.

Conclusie

4.12 Op grond van de voorgaande overwegingen oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank enige op haar rustende (zorg)verplichtingen heeft geschonden. De vordering van Consument wordt daarom afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement